

***Adjektivo** (G). Vorto esprimanta la kvaliton, k ĝenerale rilatanta kun substantivo: *en esperanto la ~o havas la finaĵon a*; *la ~o povas esti aŭ epítela aŭ predikata*.

adjunkto Z. Helpanta oficisto: *~o de urbestro, de direktoro*.

Adjutanto. Oficiro, kiu komunikas al la subuloj la ordonojn de generalo.

***Administri** (tr). Prizorgi la funkciadon de publika aŭ grava privata organizo: *~i societon, distrikton, ministrejon*. ~**antaro**. Grupo de personoj, kiuj ~as ion. ~**ejo**. Loko en kiu sidas administrantaro.

Administracio. 1 Administrantaro. 2 Administrejo.

***Admiri** (tr). Esti ravita per ia beleco aŭ supereco: *~i pejzaĝon, virinon, statuon, muzikon, heroojn, virton*; *stultulo trovas ĉiam pli grandan stultulon, kiu lin ~as*.

Admiralo. Estro de milita ŝiparo.

Admiralitato. 1 Admiralaro. 2 Admiralejo. 3 Admiraloŝicejo.

admitanco <. Grandeco inversa de l'impedanco de elektra cirkvito.

***Admoni** (tr). 1 Instigi, kuragi per parolo al ia ago aŭ devo: *la instruisto ~is la lernantojn al diligenteo*; *~i la popolojn al paco*; *la policano ~is la popolamason disiri*; *mi ~as vin sekvi tiun ekzemplon*; *per lerta ~o (reklamo) alĵuas la mono*; *oni pli facile donas ~on ol monon*. Vd REKOMENDI. Vd KVALITO. 2 Inviti iun per parolo, ke i ne faru ion, severe mallaŭdi, riproĉi: *la instruisto ~is la lernantojn pro ilia maldiligenteo*; *de~i iun de io* (malkonsili ion al iu). (Kp AVERTI.) **Re~o**. Kvina libro de la hebrea Leĝo, kie Dio denove ~as la Israelidojn al sia servo.

Adopti (tr). 1 Alpreni, per oficiala, laŭleĝa akto, iun kiel sian propran filon aŭ filinon. 2 (f) Alproprigi al si: *~i opinion, metodon, konduton, manieron, lingvon, kostumon, modon*.

***Adori** (tr). 1 Respektigi k honoregi kiel dion: *la hebrea ~is en la dezerto oran boidon*; *vivanton ni malhonoras, mortinton ni ~as*. 2 Amigi: *~i virinon,*

poezion; *ĉiu abomenaĵo havas sian ~anton*.

Adreso. 1 Preciza loko, kie iu loĝas. 2 Surskribo sur leterkoverto aŭ pakajo, montranta la nomon de iu k la precizan lokon, kie li loĝas: (f) *ili esprimis sub mia ~o sian favoron por la afero* **Esp-o**. ~**i**. (tr) 1 Skribi adreson sur letero, pakajo. 2 Sendi ion al la loĝejo de iu. 3 Direkti parolon al iu: *~i al iu sian dankon*. Kp SIN DIREKTI, TURNI. ~**anto** Z. Tiu kiu adresas. ~**ato** Z, ~**ulo**. Tiu, kies nomon surhavas la letero aŭ pakajo.

adstringa Z. Ĥ. Havanta la econ kuntiri la histojn, kiujn ĝi tuŝas: *aluno estas ~a substanco*.

***Adulti** (ntr). Peki kontraŭ la geedzeca fideleco. **Sang~o**. Seksrilatoj inter proksimaj samfamilianoj.

Advento. La kvar semajnoj antaŭ Kristnasko.

***Adverbo** (G). Nevariebla vorto esprimanta lokon, tempon aŭ manieron: *tie, neniam, tiel, ankaŭ, varme, sencele*.

Advokato. 1 Persono oficiale rajtigita por defendi la juĝejo la interesojn de procesanto aŭ akuzato. 2 (f) Porparolanto: *estu mia ~o antaŭ mia edzino*.

adzo &. Speco de hakiilo uzata de ĉarpentistoj k barelistoj.

***Aero**. Spirebla nesimpla gaso, kiu ĉirkaŭas la teron: *preni iom da freŝa ~o*. ~**a**. 1 Konsistanta el aero: *~a veziketo*; (f) *gloramo havas esencojn ~an kaj senjundamentan*; *konstrui ~ajn kastelojn* (revi pri himeraĵ profiloj). (Kp VENTA, SENBAZA, MALFIRMA. Vd PENDI 3.) 2 Estanta en la aero: *kelkaj vegetaĵoj havas ~ajn radikojn*. ~**uml**. (tr) Pasigi aerondon tra io, por forigi malbonajn haladzojn; ventoli: *oni zorge ~umu la dormoĉambrojn ĉiun matenon*. ~**ŝtono**. Aerolito.

aerobia <A. Vivanta en aero.

Aerolito. Ŝtono falinta sur teron el la ɛtera spaco.

aerometro Z (Sc). Instrumento por mezuri la densecon de gasoj.

aeronaŭto Z. Tiu, kiu veturas en aerostato.

aeronaŭtiko Z. Scienco pri aerveturado.